

OVERWEGING 14e zondag door het jaar B - 7 juli 2024

Ezechiël 2,-5; 2 Korinthe 12, 7-10; Marcus 6, 1-6

Het was hét lied op Koningsdag dit jaar in Emmen: ‘woar kom ik weg?’ (*Drents voor : waar kom ik vandaan*) van Daniel Lohues en inmiddels surfen mensen massaal op internet waar onze nieuwe premier Schoof en de nieuwe ministers en staatssecretarissen vandaan komen, zelfs de oranje voetballers. Wat zijn het voor mensen? Waar komen ze ‘weg’, vandaan, waar liggen hun wortels??

Het is al bijzonder dat er aardig wat bewindslieden uit ‘t noorden komen, maar we weten zelf wel: afkomst zégt iets, zonder te discrimineren of te veroordelen zonder polarisatie en racisme, dan nog... als je iets wéét van iemand, kan dat handig zijn maar is soms ook lastig voor de persoon zelf.

Het maakt je n.l. ook meteen heel kwetsbaar... dat mensen van je weten wat je vader deed, uit wat voor gezin met hoeveel kinderen je komt, of je hebt doorgeleerd of niet... en dan gaat ‘t niet eens om nationaliteit of huidskleur maar meer om: ‘wat **beweegt jou** in je leven?’ Alsof het zó is in ons fietsland dat iemands capaciteit, iemands energiebron, de sterkte van iemands **dynamo** – **waarop ie vooruitkomt** - bepaald wordt door iemands achtergrond. Dat is maar beperkt waar.

We komen dit denken sterk tegen vandaag in het **evangelie**: Jezus in zijn eigen vaderstad Nazareth, toen nog een dorp, nu Palestijns gebied. Jezus heeft goede dingen gedaan: met zijn **krachtbron, dynamo**, mensen beter gemaakt, in **beweging** gebracht, nieuwe energie gegeven: dat heeft tot gevolg dat Hij in de omgeving van Kafarnaüm als belangrijke profeet gezien wordt en dat mensen naar Hem opkijken, vol aandacht naar zijn Blijde Boodschap luisteren en vol hoop hun zieken naar Hem toebrengen.

Dan waagt Hij het erop om naar Nazareth te trekken, waar Hij 30 jaar woonde, waar hij op de sjabbat, de Joodse zondag, in de synagoge preekt. Alom vraagt men: ‘Waar heeft Hij dat vandaan? En... wat zijn dat voor wonderen die zijn handen verrichten?’ Hij is toch maar een gewone timmerman? Hoe kan Hij over zoveel wijsheid beschikken en wonderen verrichten?” Ze reageren dus net zo geërgerd als wij vaak doen wanneer iemand uit het eigen dorp, vaak tegen alle verwachtingen in, succesvol is geworden. Daarom dat pastoors zelden in hun geboortestreek worden aangesteld – men weet te veel over hun familie of achtergrond, dat preekt niet vrij. Daar komt bij: veel mensen ondervinden dat ze met hun kinderen en kleinkinderen over álles kunnen spreken, zolang het maar niet over geloof gaat, over naar de kerk gaan, over bidden, over God en gebod. En de jongere generaties hebben daar óf een stellige mening over, óf het boeit hen totaal niet. Terwijl tegenwoordig zelfs in vak K in Den Haag, in het kabinet en in de Tweede Kamer (*deze week nog*) alles gezegd, geroepen en zelfs getwitterd kan worden, blijft in kerk en samenleving ook veel ongezegd.

Jammer. De **Dynamo** – de krachtbron, waar we onze echte energie vandaan halen, wordt nauwelijks aangezet. We fietsen wat af in het donker zonder ons licht aan te zetten, we baseren onze mening vaak op oppervlakkige dingen.

Op deze julimorgen, waarop velen al in zomerstemming of vakantiestemming zijn en vast niet zo in de stemming van ‘leg ons eens fijn de lezingen van deze zondag uit...’ kunnen we misschien toch wel iets oppikken van wat hier klinkt deze morgen. Want alle drie de lezingen hebben iets van ‘je doet het nooit goed’ – **Ezechiël** die eigenlijk helemaal geen profeet wilde zijn maar op wie een dringend beroep werd gedaan om mensen die niets met God hadden, toch te gaan inspireren, en **Paulus** voelt zijn opdracht in de tweede lezing ook als een “doren in zijn vlees” – lekker klusje, God, bedankt! – en dan Jezus die **in het evangelie** ook in zijn eigen thuiskerk denkt: “Wat doe ik hier eigenlijk?” Het valt niet mee om in een tijd als deze ‘kerk te zijn’ – dat weten we allemaal: in het hele land hangen kerksluitingen in de lucht, het aantal vacatures voor nieuwe pastores loopt óp en die er zijn, worden vaak niet goed genoeg bevonden. “het gaat nait vanzelf” zeggen we maar op z’n Gronings, maar... er klinken ook andere geluiden die ons in deze vijfkerkenviering wèl kunnen raken en inspireren; Want koren kunnen nóg zo mooi zingen, lectoren nóg zo mooi lezen, maar als er geen verbinding is, geen chemie, geen stroom, geen kracht in onszelf die maakt dat het licht van het geloof blijft branden, dan landt de boodschap niet en dan kan de voorganger preken wat ie wil, een locatieraad en parochiebestuur zich in het zweet organiseren, dan kun je **fietsen wat je wilt**, maar dan komen we niet vooruit. Toen al, in Jezus’ tijd, was dat een dingetje... in die 2000 jaar is dat niet echt veranderd. In die **2e lezing** staat wel wat we nodig hebben om verder te kunnen: in het Grieks staat er ‘dynamis’ – wat we kunnen vertalen met ‘kracht, dynamiek’, daar komt ons woord **dynamo** van. En dynamiek is het toverwoord: of we ons deze zomer verplaatsen per fiets naar Lauwersoog of Termunterzijl of bij de fietsvierdaagse in Drenthe eind juli, of met de auto naar Italië, de Ardennen, Oostenrijk of Zuid-Frankrijk, zonder ‘**geloofsdynamo**’, zonder kracht en hulp erbij, zowel mechanisch en fysiek als mentaal, komen we niet ver: verder-komen staat of valt met de **innerlijke kracht** die we nodig hebben en ervaren.

God zegt tegen Paulus: ‘Je hebt genoeg aan mijn **dynamo**, want mijn kracht openbaart zich juist als je je zwak voelt Je hoeft geen topvoetballer, winnaar van de tour, geen miss Holland of theoloog van het jaar te zijn om met **jouw kracht** licht voort te brengen, waar je ook vandaan komt, wie je ook bent. Gods kracht is er voor iedereen en altijd. Amen.

Nellie Hamersma